

Sygn. akt *XVII AmE 254/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu 26 października 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **M. T.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych: (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.**

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 maja 2018 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powódki M. T. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powódki M. T. na rzecz zainteresowanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 254/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 17 maja 2018 r., znak: (...), na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2018 r., poz. 755, 650, 685 i 771) oraz art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z 3 sierpnia 2017 r. Pani M. T., stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej dokonane w dniu 6 czerwca 2017 r. przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., na zlecenie (...) S.A. z siedzibą w P., do lokalu mieszkalnego znajdującego się w P., przy ul. (...) było uzasadnione.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła M. T. zaskarżając ją w całości.

W uzasadnieniu odwołania (nazwanym przez skarżącą zażaleniem) powódka wskazała m.in., że decyzja Prezesa URE jest oparta na jednostronnym materiale dowodowym, który całkowicie pomija moje argumenty oraz dostarczone dokumenty. Odwołująca podniosła, że (...) wyłączyła dostawę energii elektrycznej całkowicie bezzasadnie albowiem sama nie przestrzegала swojej własnej umowy i postępowала całkowicie sprzecznie z obowiązującym prawem.

Ponadto podniosła, że z zapisu umowy jednoznacznie wynika, iż (...) ma obowiązek dostarczać w terminie dwumiesięcznym rozliczenie za dostarczoną energię elektryczną, czego nie zrobiła do chwili złożenia skargi do URE. W roku 2016 wystawiła ich zaledwie 2 (dwa) i tylko jeden dostarczyła do odbiorcy energii elektrycznej. W listopadzie 2016 r. M. T. w celu ulepszenia drogi kontaktu z (...) wyraziła chęć otrzymywania drogą elektroniczną rachunków, ale (...) zobowiązała się wysyłania na adres e-mail Pani M. T. (...) przysłać informację o ich wystawieniu, czego nie czyniła, aż do chwili wyłączenia przesyłu energii elektrycznej i interwencji telefonicznej Pani M. T. w dniu wyłączenia przesyłu energii elektrycznej, a rachunek w związku z którym nastąpiło wyłączenie przesyłu energii elektrycznej do dnia dzisiejszego nie został dostarczony, ani w formie elektronicznej, ani w formie papierowej i to mimo wielokrotnych interwencji telefonicznych i w postaci pism wysyłanych tak drogą elektroniczną jak i za pośrednictwem Poczty polskiej jak i składanych bezpośrednio w siedzibie (...) w P. przy ul. (...). W związku z listem poleconym odebrany przez skarżącą o przeterminowaniu płatności w styczniu 2017 r. został złożony wniosek o rozłożenie płatności na raty i do dnia wyłączenia przesyłu energii elektrycznej nie zostało wysłane żadne powiadomienie o jego rozpoznaniu. O negatywnej odpowiedzi skarżącą dowiedziała się podczas rozmowy telefonicznej z BOK już po wyłączeniu przesyłu energii elektrycznej. Podniosła również, że prawo zabrania kumulacji płatności jak to miało miejsce w przypadku rachunku (...).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania;
2. dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy przesłanych na podstawie art. 479⁽⁴⁸⁾ § 1 Kpc Sądowi Okręgowemu w Warszawie - Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów przy piśmie znak: z dnia 1 sierpnia 2018 r., nr (...), na okoliczność prawidłowości zaskarżonej decyzji;
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w P. wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,
2. przeprowadzenie rozprawy także w nieobecności zainteresowanej lub jej pełnomocnika,
3. od Powódki na rzecz Zainteresowanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. T. jest odbiorcą energii elektrycznej na podstawie umowy o świadczenie usługi kompleksowej zawartej w dniu 22 grudnia 2015 r., nr (...) z (...) S. A. na potrzeby lokalu mieszkalnego położonego w P., przy ul. (...). ***/k. 29-31 akt adm./***

Rozliczenia dokonywane są na podstawie cen i stawek opłat określonych dla grupy taryfowej G11 w obowiązującej „Taryfie dla energii elektrycznej” oraz obowiązującej „Taryfie dla usług dystrybucji energii elektrycznej” (...) Sp. z o. o.

Z dniem udokumentowania przez (...) Sp. z o.o. zabudowania układu pomiarowo – rozliczeniowego, tj. od dnia 29 grudnia 2015 r. nastąpiło rozpoczęcie świadczenia usługi kompleksowej.

Umowa została aktywowana przez Przedsiębiorstwo w systemie bilingowym w dniu 28 września 2016 r. z powodu problemów natury technicznej wynikających z wdrażania nowego systemu bilingowego na przełomie 2015 i 2016 roku.

3 października 2016 r. Przedsiębiorstwo wystawiło Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 29 grudnia 2015 r. do 13 lipca 2016 r. na kwotę do zapłaty 167,96 zł z terminem płatności do 17 października 2016 r.

Powódka 4 listopada 2016 r. uregulowała należność wynikającą z powyższej faktury.

7 listopada 2016 r. Powódka aktywowała konto w systemie e-BOK, co oznaczało, że wyraziła zgodę na wysyłanie faktury wyłącznie drogą elektroniczną poprzez e-BOK.

W dniu 18 listopada 2016 r. Przedsiębiorstwo wystawiło i udostępniło w e-BOK Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 14 lipca 2016 r. do 14 listopada 2016 r. na kwotę 371,17 zł z terminem płatności do 2 stycznia 2017 r. w tym wskazało również należność z tytułu odsetek w wysokości 0,58 zł za przekroczenie terminu płatności należności z faktury VAT nr (...).

Ze względu na brak zapłaty za fakturę VAT nr (...) w dniu 2 stycznia 2017 r. Przedsiębiorstwo skierowało do Powódki wezwanie do zapłaty na kwotę 370,59 zł oraz 0,58 zł tytułem odsetek i wyznaczyło dodatkowy 14 - dniowy termin do zapłaty.

W wezwaniu Przedsiębiorstwo poinformowało Powódkę o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej i o ewentualnym podjęciu działań mających na celu rozwiązanie umowy.

Wskazane wyżej wezwanie zostało wysłane listem poleconym, a doręczenie przesyłki nastąpiło w dniu 16 stycznia 2017 r., co wynika z systemu informatycznego (...).

31 stycznia 2017 r. Przedsiębiorstwo odnotowało wpływ zapłaconej przez Powódkę kwoty 50,00 zł, która została zaksięgowana na poczet należności wynikających z faktury VAT nr (...).

W dniu 5 lutego 2017 r. Przedsiębiorstwo wystawiło i udostępniło w e-BOK Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 15 listopada 2016 r. do 30 stycznia 2017 r. na kwotę do zapłaty 101,67 zł z terminem płatności do 22 lutego 2017 r., w tym wskazało również należność z tytułu odsetek w wysokości 0,54 zł za przekroczenie terminu płatności należności z faktury VAT nr (...).

Dodatkowo na fakturze wskazano informacje o zadłużeniu z tytułu nieuiszczenia należności wynikającej z poprzedniej faktury i poprzedniej noty odsetkowej na łączną kwotę do zapłaty 321,17 zł.

Dnia 15.03.2017 r. Przedsiębiorca wysłał pocztą elektroniczną na adres: (...) (podany przez Klientkę w piśmie z dnia 30.01.2017 r.) informację, że faktury wystawia się elektronicznie i udostępnia poprzez eBOK, że faktur nie wysyła się pocztą elektroniczną oraz, że nie wyrażono zgody na rozłożenie długu z Faktury nr (...), na raty.

W dniu 13 kwietnia 2017 r. Przedsiębiorstwo wystawiło i udostępniło w e-BOK Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 31 stycznia 2017 r. do 16 marca 2017 r. na kwotę do zapłaty 77,01 zł z terminem płatności do 1 maja 2017 r.

Dodatkowo na fakturze wskazano informacje o zadłużeniu na łączną kwotę do zapłaty 422,84 zł.

W dniu 26 kwietnia 2017 r. Przedsiębiorstwo odnotowało wpływ zapłaconej przez Powódkę kwoty 50,00 zł, która została zaksięgowana na poczet należności wynikających z faktury VAT nr (...).

21 maja 2017 r. Przedsiębiorstwo wystawiło i udostępniło w e-BOK Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 17 marca 2017 r. do 12 maja 2017 r. na kwotę do zapłaty 225,91 zł z terminem płatności do 5 czerwca 2017 r., w tym wskazało również należność z tytułu odsetek w wysokości 1,35 zł za przekroczenie terminu płatności należności z faktury VAT nr (...).

Dodatkowo na fakturze wskazało informacje o zadłużeniu na łączną kwotę do zapłaty 449,85 zł.

Z uwagi na nieuregulowanie należności objętej wezwaniem z 2 stycznia 2017 r. Przedsiębiorstwo w dniu 2 czerwca 2017 r. wystawiło polecenie wstrzymania dostaw energii elektrycznej z przyczyn windykacyjnych.

W dniu 6 czerwca 2017 r. (...) Sp. z o.o. dokonał wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego Powódki.

Z powodu braku zapłaty za fakturę VAT nr (...), jak i fakturę VAT nr (...) w dniu 5 czerwca 2017 r. Przedsiębiorstwo skierowało do Powódki wezwanie do zapłaty na kwotę 178,14 zł oraz 0,54 zł tytułem odsetek i wyznaczyło dodatkowy 14 - dniowy termin do zapłaty. /k. 34 akt adm./

W wezwaniu Przedsiębiorstwo poinformowało Powódkę o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej i o ewentualnym podjęciu działań mających na celu rozwiązanie umowy. Powyższe wezwanie zostało wysłane listem poleconym.

Doręczenie przesyłki nastąpiło w dniu 20 czerwca 2017 r., jak wynika z systemu informatycznego (...). **/k. 35 akt adm./**

W dniu 20 czerwca 2017 r. Przedsiębiorstwo odnotowało wpływ zapłaconej kwoty 128,13 zł, która została zaksięgowana na poczet należności wynikających z faktury VAT nr (...).

Z powodu braku zapłaty za fakturę VAT nr (...) w dniu 17 lipca 2017 r. przedsiębiorstwo skierowało do Powódki wezwanie do zapłaty na kwotę 224,56 zł oraz 1,35 zł tytułem odsetek i wyznaczyło dodatkowy 14 - dniowy termin do zapłaty. **/k. 36 akt adm./**

W wezwaniu Przedsiębiorstwo poinformowało Powoda o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej i o ewentualnym podjęciu działań mających na celu rozwiązanie umowy.

Powyższe wezwanie zostało wysłane listem poleconym, a doręczenie przesyłki nastąpiło w dniu 1 sierpnia 2018 r., co wynika z systemu informatycznego (...). **/k. 37 akt adm./**

Pismem z 19 lipca 2017 r. Przedsiębiorstwo wysłało do Powódki oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dniem 18 sierpnia 2017 r. **/k. 38 akt adm./**

Pismo zostało odebrane przez Powódkę w dniu 26 lipca 2017 r.

W dniu 3 sierpnia 2017 r. Powódka wystąpiła do Pozwanego z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w zakresie zasadności wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez Przedsiębiorstwo.

W dniu 4 sierpnia 2017 r. Przedsiębiorstwo wystawiło i udostępniło w e-BOK Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 13 maja 2017 r. do 27 lipca 2017 r. na kwotę 52,32 zł z terminem płatności do 21 sierpnia 2017 r, w tym wskazało również należność z tytułu odsetek w wysokości 4,82 zł za przekroczenie terminu płatności należności z faktury VAT nr (...). Dodatkowo na fakturze wskazano informacje o zadłużeniu na łączną kwotę do zapłaty 547,63 zł.

W związku z wszczętym postępowaniem administracyjnym przez Prezesa URE Przedsiębiorstwo w dniu 9 sierpnia 2017 r. złożyło do (...) Sp. z o.o. wnioski o wznowienie dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego Powódki, w tym samym dniu został on zrealizowany.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne (t.j. Dz.U z 2018 r., poz. 755, 650, 685 i 771) P.e. w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w tym dotyczących zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw

lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2, nieuzasadnionego ograniczenia pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Z kolei stosownie do treści art. 6b P.e.:

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
- 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.

6. Przepisów ust. 1 pkt 2 i ust. 2 nie stosuje się do obiektów służących obronności państwa.

Wskazane powyżej przepisy określają zatem kompetencje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do rozstrzygania sporów, między innymi, w sprawach dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii.

Podkreślić należy, że Prezes Urzędu uzyskał prawo rozstrzygania sporów wyłącznie w sprawach enumeratywnie wyliczonych w art. 8 ust. 1 P.e.

Przepis ten, przewidujący kompetencje organu administracyjnego, ma charakter wyjątku od ogólnej reguły, zgodnie z którą sprawy sporne są rozstrzygane przez sądy. Odstępstwa od ogólnej reguły powinny być natomiast zawsze interpretowane w sposób zawężający, co oznacza, że nie można przypisać Prezesowi URE kompetencji w żadnej innej sprawie niż te, które zostały sprecyzowane w art. 8 ust. 1 P.e.

Przepis art. 6b P.e. określa warunki oraz tryb wstrzymania dostarczania energii odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii.

Jeden z dwóch enumeratywnie wskazanych przypadków, w których przedsiębiorstwo energetyczne jest uprawnione do wstrzymania dostaw paliw lub energii, stanowi sytuacja, w której odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi przez co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności.

W przypadku gospodarstwa domowego, wstrzymanie dostaw może nastąpić tylko po wyczerpaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne procedury, o której mowa w art. 6b ust. 3 P.e.

W tym zakresie przedsiębiorstwo energetyczne jest zobowiązane przed wstrzymaniem dostaw energii lub paliw, do przeprowadzenia procedury powiadomienia odbiorcy o zaległości w zapłacie za dostarczone paliwa lub energię i wyznaczenie mu dodatkowego terminu 14 dni do dokonania należnej zapłaty.

W przypadku zaktualizowania się, na podstawie art. 6b ust. 1 pkt 2 P.e., uprawnienia do wstrzymania dostaw paliw lub energii, przedsiębiorstwo musi powiadomić odbiorcę w gospodarstwie domowym o zaległości i wyznaczyć mu dodatkowy 14-dniowy termin do zapłaty, który biegnie od dnia doręczenia wezwania.

Istotne jest, że w treści tego powiadomienia powinna się znaleźć informacja o rygorze wstrzymania dostaw w przypadku braku zapłaty należności w wyznaczonym, dodatkowym terminie. Powyższe uregulowania dotyczą jedynie odbiorcy końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym.

Brak spełnienia jednej z wymienionych przesłanek skutkuje uznaniem, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej było nieuzasadnione.

Z analizy dokumentów złożonych w niniejszym postępowaniu wynika, że odbiorcą z przedsiębiorstwem energetycznym łączy umowa sprzedaży energii elektrycznej zawarta w dniu 22 grudnia 2015 r., nr (...) z (...) S. A. na potrzeby lokalu mieszkalnego położonego w P., przy ul. (...), przy czym sprzedaż odbywa się od 29 grudnia 2015 r.

Kluczową kwestią dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy jest ustalenie, czy w chwili wstrzymania dostarczania energii elektrycznej odbiorca (powódka) zwlekała z zapłatą za energię elektryczną.

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, że ze względu na brak zapłaty za fakturę VAT nr (...), w dniu 2 stycznia 2017 r. Przedsiębiorstwo skierowało do Powódki wezwanie do zapłaty na kwotę 370,59 zł oraz 0,58 zł tytułem odsetek i wyznaczyło dodatkowy 14 - dniowy termin do zapłaty, w którym Przedsiębiorstwo poinformowało Powódkę o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej i o ewentualnym podjęciu działań mających na celu rozwiązanie umowy. Wezwanie to zostało wysłane listem poleconym, a doręczenie przesyłki nastąpiło w dniu 16 stycznia 2017 r., co wynika z systemu informatycznego (...). 31 stycznia 2017 r. Przedsiębiorstwo odnotowało wpływ zapłaconej przez Powódkę kwoty 50,00 zł, która została zaksięgowana na poczet należności wynikających z faktury VAT nr (...). Następnie w dniu 5 lutego 2017 r. Przedsiębiorstwo wystawiło i udostępniło w e-BOK Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 15 listopada 2016 r. do 30 stycznia 2017 r. na kwotę do zapłaty 101,67 zł z terminem płatności do 22 lutego 2017 r., w tym wskazało również należność z tytułu odsetek w wysokości 0,54 zł za przekroczenie terminu płatności należności z faktury VAT nr (...). Dodatkowo na fakturze wskazano informacje o zadłużeniu z tytułu nieuiszczenia należności wynikającej z poprzedniej faktury i poprzedniej noty odsetkowej na łączną kwotę do zapłaty 321,17 zł. W dniu 13 kwietnia 2017 r. Przedsiębiorstwo wystawiło i udostępniło w e-BOK Powódce fakturę VAT nr (...) za okres od 31 stycznia 2017 r. do 16 marca 2017 r. na kwotę do zapłaty 77,01 zł z terminem płatności do 1 maja 2017 r. Dodatkowo na fakturze wskazano informacje o zadłużeniu na łączną kwotę do zapłaty 422,84 zł. Z kolei w dniu 26 kwietnia 2017 r. Przedsiębiorstwo odnotowało wpływ zapłaconej przez Powódkę kwoty 50,00 zł, która została zaksięgowana na poczet należności wynikających z faktury VAT nr (...). Na poczet faktury VAT nr (...) na kwotę 370,59 zł oraz 0,58 zł tytułem odsetek, zaksięgowano wobec tego dwie wpłaty powódki w łącznej wysokości 100 zł. Z uwagi na nieuregulowanie należności objętej wezwaniem z 2 stycznia 2017 r., które powódka odebrała w dniu 16 stycznia 2017 r. Przedsiębiorstwo w dniu 2 czerwca 2017 r. wystawiło polecenie

wstrzymania dostaw energii elektrycznej z przyczyn windykacyjnych. W dniu 6 czerwca 2017 r. (...) Sp. z o.o. dokonał wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego Powódki.

W sprawie bezsprzeczny jest fakt, że od listopada 2016 roku powódka korzystała z elektronicznego wystawiania faktur za zużycie energii elektrycznej, przy czym w 2016 roku wysyłanie powiadomień o wystawionych fakturach, na wskazany przez odbiorcę adres poczty elektronicznej, następowało dopiero po pierwszym po aktywacji konta zalogowaniu się odbiorcy do eBOK.

Bezsprzeczne jest w sprawie, iż w związku z nieuregulowaniem należności wynikającej z Faktury nr (...) (fakturę VAT nr (...)) oraz należności z Noty nr 1 (nota odsetkowa nr (...) z tytułu przekroczenia terminu płatności należności z Faktury nr (...), na kwotę 0,58 PLN, z terminem płatności do 06.12.2016 r.), dnia 02.01.2017 r. wysłano przesyłką poleconą do powódki wezwanie do zapłaty na kwotę 371,17 PLN. W wezwaniu wskazano nieprzekraczalny, 14-dniowy termin uregulowania zaległych należności, liczony od dnia otrzymania wezwania oraz poinformowano o możliwości wstrzymania dostarczania energii elektrycznej w przypadku nieuregulowania długu. Z informacji zawartych w systemie informatycznym (...) S.A., dostępnym w internecie, wynika, że przesyłka z wezwaniem do zapłaty została 16.01.2017 r., po dwukrotnym awizowaniu, odebrana przez Klientkę w placówce (...) S.A.

Pomimo skierowania do powódki wezwania do zapłaty powódka pismem z 16 stycznia 2017 r., po doręczeniu jej wezwania wniosła o przedstawienie wymienionej w w/w wezwaniu faktury za energię elektryczną i usługi dystrybucji energii, ponieważ ja nie otrzymałam innej faktury poza fakturą z miesiąca lipiec 2016r.

Jak wskazała w nim, wniosła za pośrednictwem strony internetowej wnioski o przesyłanie faktur za pośrednictwem poczty elektronicznej, a do dnia dzisiejszego żadnego e-maila zawierającego fakturę nie otrzymałam jak również nie otrzymałam żadnej faktury za pośrednictwem (...), ani innego operatora pocztowego. Wniosła więc o bezzwłoczne przesłanie za pośrednictwem e-maila (...) lub listem poleconym za pośrednictwem np. (...) faktury, za którą żądano zapłaty, zważywszy na fakt, iż poprzednia faktura w sposób rażący różni się wielkością sumy do zapłaty od obecnej, której nie otrzymałam i nie mogę się w żaden sposób odnieść. Powódka wówczas nie wniosła o rozłożenie kwoty na raty.

Dopiero w trakcie korespondencji mailowej przedsiębiorca energetyczny w dniu 15.03.2017 r. wysłał pocztą elektroniczną na adres: (...) (podany przez Klientkę w piśmie z dnia 30.01.2017 r.) informację, że faktury wystawiamy elektronicznie i udostępniamy poprzez eBOK, że faktur nie wysyła się pocztą elektroniczną oraz, że nie wyrażono zgody na rozłożenie długu z Faktury nr (...) na raty. Ponownie o rozłożenie na raty powódka wniosła drogą mailową w dniu 20 czerwca 2017 r., a więc już po wstrzymaniu dostarczania energii, gdzie powódka zażądała o rozłożenie kwoty na 20 równych rat. Zdaniem Sądu powódka myli się, gdy twierdzi, że pismo z dnia 2 stycznia 2017 r. (wezwanie do zapłaty) odebrane 16 stycznia 2017 r., było lecz bez podstawy ze względu na brak faktury VAT oraz stosownego powiadomienia o istnieniu rachunku, tj. rachunku VAT, który nie został wystawiony na kwotę 371,17 zł, a zatem (...) nie może żądać wezwaniem do opłaty - skoro nie istnieje causa tej opłaty - czyli rachunku za usługę w formie faktury VAT. Powódka w listopadzie logowała się na konto dostawcy energii i tym samym preferowała ten rodzaj doręczenia faktury, nie jak było do tej pory – w formie tradycyjnej, papierowej. Mając na względzie fakt, iż zgodnie z § 2 ust. 8 Umowy rozliczeń winniśmy dokonywać w dwumiesięcznych okresach rozliczeniowych, to również na podstawie Umowy(...) S.A. zobowiązała się między innymi świadczyć usługę kompleksową na potrzeby gospodarstwa domowego Klientki, a Klientka zobowiązała się między innymi do terminowego regulowania należności z tego tytułu. Niezasadne jest bowiem twierdzenie powódki, że nie wiedziała o istnieniu wystawianych przez przedsiębiorstwo energetyczne faktur VAT za dostarczaną do jej lokalu energię elektrycznej. Za niezasadne w związku z tym należy uznać jej twierdzenie, że wezwanie do zapłaty było bezpodstawne, wskazywało bowiem źródło należności, ich wysokość, a także wskazywało na dodatkowy 14-dniowy termin na uregulowanie należności. Brak żądanej kwoty był zatem podstawą do dokonania w czerwcu 2017 r. wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Na marginesie należy tylko wskazać, że kolejne należności powódki również nie były realizowane, a przedsiębiorca wystawił kolejne wezwanie do zapłaty, świadczy to o uprzedzonym i świadomym lekceważeniu przez powódkę obowiązków wynikających z umowy, jakim

jest dokonywanie zapłaty należności za dostarczaną energię elektryczną. Takie zachowanie powódki doprowadziło w konsekwencji do wypowiedzenia jej warunków umowy przez sprzedawcę energii.

Przedsiębiorca wykazał w niniejszym postępowaniu, że odbiorca zalega z płatnością za zużytą energię elektryczną. Powódka zaś posiadała wiedzę o zaleganiu z płatnością, albowiem doręczono jej zostało 16 stycznia 2017 r. wezwanie do zapłaty. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 6 maja 2009 r., sygn. akt XVII AmE 156/08, LEX nr 1727362, że „najistotniejszą przesłanką stwierdzenia, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione jest brak zaległości zainteresowanych w stosunku do powoda, brak bowiem istnienia tej przesłanki powoduje również odpadnięcie pozostałych przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego”. Wobec tego twierdzenia powódki są niezasadne i nie mają potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

W ocenie Sądu zainteresowany - przedsiębiorstwo energetyczne jest podmiotem profesjonalnym i w niniejszej sprawie dołożył należytej staranności przy wykonywaniu zadań. Powódka nie udowodniła, że w dniu odłączenia dostaw energii przed faktycznym odłączeniem energii nie zalegała z należnościami.

Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, którego dotyczy zaskarżona decyzja było zatem uzasadnione. Spełnione zostały wszystkie przesłanki do dokonania tej czynności przez przedsiębiorcę.

Wskazać należy, że jakkolwiek uprawnienie do wstrzymania dostaw energii uznać należy za bardzo dotkliwą sankcja stawiającą przedsiębiorstwo energetyczne w uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do odbiorcy, gdyż tylko od jego decyzji zależało, czy w celu wymuszenia zapłaty należności sięgnie po najdalej idący środek w postaci "odcienia" dostaw energii, czy też nie. Z takiego uprawnienia zatem powinno korzystać w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie w sytuacjach nie budzących wątpliwości co do zaistniałego stanu faktycznego. Wypowiedział się tym przedmiocie m.in. Sąd Apelacyjny w Warszawie, który stwierdził w wyroku z dnia 9 czerwca 2015 r. VI ACa 1121/14, LEX nr 1820930, że jeśli możliwość wstrzymania dostaw jest uzależniona wyłącznie od decyzji przedsiębiorstwa, to podjęcie decyzji tak uciążliwej dla każdego odbiorcy, powinno być uczynione z zachowaniem zasad szczególnej staranności wymaganej od przedsiębiorcy działającego na rynku regulowanym. W tym kontekście zainteresowany prawidłowo zastosował tę surową sankcję, mając na względzie zachowanie powódki i uporczywe uchylanie się od zapłaty należności, w sytuacji gdy powódka zdawała sobie sprawę z tego, iż korzysta z elektronicznego sposobu wystawiania faktur. Ponadto nawet wobec doręczenia jej wezwania do zapłaty obligującego do uiszczenia zaległości pod rygorem możliwości odłączenia energii, nie dokonała całkowitej zapłaty z tego tytułu.

Z tych względów Z tych względów Sąd oddalił odwołanie uznając je za niezasadne na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., uznając iż wobec oddalenia odwołania strona powodowa przegrała sprawę i powinna ponieść koszty procesu strony przeciwnej, niezbędne do celowej obrony w toku postępowania sądowego. Na koszty postępowania złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Bogdan Gierzyński